

Κουφάλες δεν ξοφλάμε τίποτα...

Το παρόν κείμενο –πλαίσιο λόγου είναι προϊόν συλλογικής σκέψης και επεξεργασίας. Οι όποιες θέσεις και η όποια ανάλυση μας για την επικαιρότητα και το πώς αντιλαμβανόμαστε το κοινωνικό γίγνεσθαι δεν διεκδικεί το αλάνθαστο. Είναι απλά μια «συνολική άποψη» που κατατίθενται στην γενική συνέλευση από κάποιους φοιτητές. Έτσι και αλλιώς δεν πιστεύουμε ότι κατέχουμε την «πάσα αλήθεια» ούτε πολύ περισσότερο ότι υπάρχει αυτή η αλήθεια που θα λύσει όλα μας τα προβλήματα. Έτσι λοιπόν **η ενεργή συμμετοχή των αγωνιζόμενων φοιτητών στις γενικές συνελεύσεις** αποτελεί για εμάς ζητούμενο καθοριστικής σημασίας. Πολλά μυαλά ισούνται με πολλές ιδέες; αυτή είναι και η ιδέα του αυτόνομου σχήματος. Να φέρει σε μια συνεχή και προοδευτική σχέση –συνάντηση –διαδικασία ζύμωσης τους αγωνιζόμενους φοιτητές, πέρα από παραταξιακές λογικές και ιδεολογικές περιχαράκωσεις. Σε μια ισότιμη και αμεσοδημοκρατική βάση. Αυτό είναι που λέμε εμείς αυτό-οργάνωση.

Τα αντικοινωνικά –αντιλαϊκά μέτρα που πέρασε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το συμφέρον του μεγάλου κεφαλαίου και των ξένων δανειστών μας και που αποτυπώνονται στο μνημόνιο που ψήφισε στη βουλή, διαπερνά καταστροφικά όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής: Εργασία, υγεία, ενέργεια, μεταφορές, παιδεία.

A. Στην παιδεία, ο νέος –νόμος πλαίσιο:

Η αναδιάρθρωση του πανεπιστημίου μέσω των μεταρρυθμίσεων που ευαγγελίζεται η Διαμαντοπούλου έχει ως στόχο 1) την ολοκληρωτική μετατροπή του πανεπιστημίου σε «μαγαζί», 2) την γνώση σε «εμπόρευμα» και 3) τους φοιτητές σε πειθαρχημένους/φτηνούς και ευέλικτους εργαζομένους. Και αυτό γιατί,

- 1) τα πανεπιστήμια θα χρηματοδοτούνται και θα δέχονται επιχορηγήσεις από επιχειρηματίες και εταιρείες. Το κράτος σταδιακά θα απομακρύνεται από την χρηματοδότηση των πανεπιστημίων. Αυτό σημαίνει ότι το περιεχόμενο της γνώσης θα καθορίζεται εξ ολοκλήρου από τους χρηματοδότες καθώς θα έχουν τον πρώτο και το τελευταίο λόγο πάνω στις «επενδύσεις τους». Έτσι λοιπόν και το πρόγραμμα σπουδών δεν θα καλύπτει τις ανάγκες του φοιτητή ή της κοινωνίας αλλά τις ανάγκες των επιχειρήσεων, άρα τις ανάγκες του κεφαλαίου, τις αγορές.
- 2) Όλα τα ιδρύματα τα οποία δεν είναι κερδοφόρα, δεν παράγουν γνώση και πτυχία για τις ανάγκες τις αγορές θα κλείσουν. Μια σχολή που το αντικείμενο της δεν έχει καμιά αγοραστική δύναμη, δεν θα χρηματοδοτείται από ιδιώτες ή επιχειρηματίες διότι δεν είναι καλή επένδυση συνεπώς δεν θα υπάρχει χρηματοδότηση. **Η αξιολόγηση, θα γίνει «πιο οργανωμένη και σαφής», θα είναι «εξωτερική» και θα «συνδέεται με συγκεκριμένους δείκτες».** Είναι γνωστό ότι τα πανεπιστήμια που φιγουράρουν στις ψηλότερες θέσεις της λίστας και που είναι «τα καλύτερα στον κόσμο», στηρίζονται ελάχιστα ή και καθόλου στην κρατική χρηματοδότηση και προσελκύουν πόρους από τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, παράγοντας «προϊόντα» που είναι ελκυστικά γι' αυτές και την κερδοφορία τους. **Είναι ξεκάθαρο ότι το κεφάλαιο ενδιαφέρεται για τις λεγόμενες «παραγωγικές σχολές»,** με αποτέλεσμα οι σχολές των κοινωνικών επιστημών, των ανθρωπιστικών σπουδών να βρεθούν στα αζήτητα, στον πάτο της αξιολόγησης, με συνέπεια τη μείωση και της κρατικής χρηματοδότησης, που θα οδηγήσει πολλές εξ αυτών σε λουκέτο ή μαρασμό.
- 3) Οι σπουδές θα εντατικοποιηθούν. Θα υπάρχει δυνατότητα διαγραφής φοιτητών αν δεν περνούν συγκεκριμένα μαθήματα σε συγκεκριμένη σειρά και χρόνο. Έτσι θα εξασφαλίσουν ότι οι φοιτητές δεν θα έχουν το χρόνο και τη αντοχή να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους καθώς θα τρέχουν από αμφιθέατρο σε αμφιθέατρο κι από φροντιστήριο σε φροντιστήριο. Επιπλέον **το κόστος συντήρησης των φοιτητών μεταφέρεται εξ ολοκλήρου σε αυτούς** καθώς δωρεάν σίτιση και συγγράμματα θα κάνουν φτερά (εξού και τα ηλεκτρονικά) και στις μεταφορές τα μειωμένα εισιτήρια και τα πάσο θα ακριβύνουν.

- **Να μην κατατεθεί ο νέος –νόμος πλαίσιο. Όχι στο πανεπιστήμιο επιχείρηση.**

B. Για θέση των νεαρών εργαζομένων στην κρίση. Μισθός μαθητείας:

«Νέοι και νέες! Η κρίση μας βαραίνει, ήρθε η ώρα για θυσίες.»

Ποιοί θα κάνουν τις θυσίες; Σίγουρα όχι αυτοί που μας προστάζουν. Το νέο "σωτήριο" μέτρο προβλέπει ότι ο κάθε νέος, όταν μπαίνει στην αγορά εργασίας, θα πρέπει να συμπληρώσει 6 μήνες ή έναν χρόνο υπό τον ίδιο εργοδότη. **Κατά το χρόνο αυτό, ο οποίος ορίζεται ως περίοδος μαθητείας, ο εργαζόμενος δικαιούται μόνο την βασική ασφαλιστική κάλυψη χωρίς κανένα άλλο εργατικό δικαίωμα και αμείβεται με ένα μειωμένο ποσοστό του βασικού μισθού, ανάλογα με την ηλικία του (15-18 ετών: 70%, 18-21:80%, 21-25: 85%).** Αυτό μπορεί πρακτικά να σημαίνει ότι ο εργοδότης μπορεί να απολύσει τον μαθητευόμενο οποιαδήποτε στιγμή πριν την ολοκλήρωση του χρόνου, χωρίς να καταβάλει αποζημίωση, προκειμένου να προσλάβει κάποιον άλλο.

Μέχρι τα 25 λοιπόν οι νέοι εργαζόμενοι θα περιπλανώνται από εργοδότη σε εργοδότη και από μαθητεία σε μαθητεία, "καταδικασμένοι" στο 85% και κάτω του βασικού μισθού. Αυτό αφορά και τους

εργαζόμενους άνω των 25, οι οποίοι θα αναγκαστούν να υφίστανται τον εργοδοτικό εκβιασμό του να δεχτούν να εργαστούν με μισθό μαθητείας ή να απολυθούν. Ταυτόχρονα, η μαθητεία μέχρι τα 25 δεν υπολογίζεται στη σύνταξη. Συνολικά, το διάταγμα οδηγεί στην περαιτέρω υποτίμηση της εργασίας και καθιστά όλους τους εργαζόμενους, έμμεσα ή άμεσα, φτηνότερους.

- **Όχι στον μισθό μαθητείας. Να αντισταθούμε στη συνεχή επισφαλοποίηση της εργασίας.**

Γ. Για τις καθαρίστριες και το ζήτημα των εργολαβιών στο πανεπιστήμιο:

Η Μαλκοζάτα Ποτυράλα καθαρίστρια στο φυσικό ενώ βρισκόταν σε καλοκαιρινή άδεια απολύθηκε για τρίτη φορά από την «ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ & ΣΙΑ ΕΕ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΙ ΚΤΗΡΙΩΝ» λόγω της αγωνιστικής της συμπεριφοράς και συνδικαλιστικής της δράσης. Είναι προφανές ότι το αφεντικό προσπάθησε να εκμεταλλευτεί το γεγονός των καλοκαιρινών διακοπών ώστε να αποφύγει τις δράσεις αλληλεγγύης προς την εργαζόμενη.

Τέτοια φαινόμενα εργοδοτικής τρομοκρατίας είναι ο κανόνας στον χώρο του καθαρισμού, και μάλιστα σπάνια συναντούν δυναμικές αντιδράσεις. Οι καθαρίστριες δεν προσλαμβάνονται από το πανεπιστήμιο αλλά από εργολαβικές εταιρίες υπενοικίασης εργαζομένων στις οποίες συνήθως αναγκάζονται να υπογράψουν λευκές συμβάσεις, με αποτέλεσμα να τους χρωστάνε δεδουλευμένα τα οποία δεν πληρώνονται ποτέ ή να τους κρατάνε παράνομα ένα τμήμα του 13ου και 14ου μισθού, ενώ άλλες φορές δουλεύουν τελείως μαύρα και ανασφάλιστα. Αυτή η σύγχρονη μορφή δουλεμπορίου συμπληρώνεται από την τρομοκρατία των εργαζομένων από τους προϊσταμένους, τους ρουφιάνους και τους τραμπούκους που προσλαμβάνουν τα αφεντικά ώστε να βεβαιώνονται πως η δουλειά τους θα γίνεται αποτελεσματικά μέσα σε ένα κλίμα φόβου και ανασφάλειας. Κι απ' την άλλη ούτε το πανεπιστήμιο ούτε το φοιτητικό σώμα δείχνουν να αντιδρούν σ' αυτήν την κατάσταση.

Η Μαλκοζάτα Ποτυράλα, όπως και πολλές άλλες από τις καθαρίστριες που αντιδρούν σ' αυτό το εργασιακό καθεστώς, απολύθηκε σε ένδειξη παραδειγματισμού. Θέλουν τους "από κάτω" φοβισμένους, απομονωμένους και αδύναμους, γιατί έτσι προφανώς μας εκμεταλλεύονται αποτελεσματικότερα. **Πρέπει να αποδείξουμε ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε τους μεταξύ μας διαχωρισμούς, να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο, να συναντηθούμε μέσα σε αυτοοργανωμένους αγώνες. Να μην αφήσουμε καμία εργαζόμενη μόνη της απέναντι στα αφεντικά.**

- **ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΠΑ. Να προσληφθούν όλες οι καθαρίστριες.**
- **Καμιά να μην απολυθεί. Άμεση ανάκληση της απόλυσης της Μαλκοζάτα Ποτυράλα.**

Όλοι για όλους και όλα για όλους!

Βλέπουμε τις ζωές μας να καταρακουλάνε στην ξεφτίλα μαζί με τους μισθούς μας και τους κάθε λογής περιορισμούς να ορθώνονται συνεχώς μπροστά μας. **Κυβέρνηση κι αφεντικά υπό τον συνεχή έλεγχο της Τρόικας και τις προσταγές των ξένων δανειστών μας (Διεθνές Νομισματικό Ταμείο & Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) βάζουν χοντρό κωλόχερο σε εργατικές και κοινωνικές κατακτήσεις ολόκληρου αιώνα.** Για να διασωθεί από την κρίση του το σύστημα θα πατήσει πάνω μας και μας καλεί να θυσιάσουμε πανευτυχείς και χωρίς αντιρρήσεις. **Από τη μεριά μας πρέπει να γίνει κατανοητό ότι δεν χρωστάμε τίποτα και σε κανέναν.** Δεν πληρώνουμε την χασούρα και την καταράκλα της κρίσης τους γιατί πολύ απλά δεν μοιραζόμαστε ποτέ τα κέρδη της «ανάπτυξης» τους.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο ανταγωνισμός μεταξύ των εργαζομένων και των καταπιεσμένων σήμερα περισσότερο από ποτέ δεν έχει να μας προσφέρει απολύτως τίποτα. Και εμείς σαν φοιτητές-εργαζόμενοι πρέπει να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλον κοιτώντας το κοινό μας συμφέρον και όχι την προσωπική μας καβάτζα που ειδικά σήμερα είναι πιο αβέβαιη και πρόσκαιρη από ποτέ: **ή θα χάσει ο καθένας μόνος του ή θα κερδίσουμε όλοι μαζί.**

Συνελεύσεις // Καταλήψεις διαρκείας

Το μόνο που έχουμε να ξοφλήσουμε είναι οι ανοιχτοί μας λογαριασμοί με το κεφάλαιο και τους προστάτες του

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΧΗΜΑ

φυσικού & μαθηματικού